

MOTORNA KOLESNA

Jonghi je italijansko-francosko podjetje, ki je proizvajalo motorna kolesa od leta 1930 do 1957. Ustanovljeno je bilo v Milanu iz ostankov podjetja Nagase & Ray, ki je prav tako proizvajalo motorna kolesa in se je preselilo v Francijo. Vse skupaj se je začelo že leta 1929, ko je tehnični direktor in inženir Giuseppe Remondini uvidel, da podjetju Nagase & Ray v času velike gospodarske krize ne kaže najbolje in je vse kazalo na njegov propad. Remondini je zato začel iskati nove

investitorje, ki bi zagotovili sredstva za zagon proizvodnje novo skonstruiranih motornih koles. Pritegnil je pozornost argentinskega industrialca Tita Jonghi, po katerem so poimenovali tudi novo podjetje, ki so ga pa kaj kmalu tudi preselili v Francijo.

Leta 1932 se je v Choisy-le-Roi (industrijskem predmestju na obrobju Pariza) pričela proizvodnja francoskih motornih koles znamke Jonghi. Prvi motocikel so razvili iz Nagase & Rayevega modela Prededente in ga poimenovali 350-Jonghi TJ4 (Tito Jonghi 4T). Ta 350 ccm model z ventili v glavi so predstavili tik pred dirko za veliko nagrado narodov v Rimu leta 1932. Na veliko začudenje privržencev, kakor tudi kritikov, je Louis Jeanin s tem motociklom zmagal v razredu do 350 ccm. Dosegel je povprečno hitrost 134 km/h in je pripeljal v cilj s prednostjo kar treh minut pred prvim zasledovalcem.

V teh letih so izdelali tu cenejšo verzijo modela TJ4, ki je imel prav tako 350 ccm agregat, vendar je imel stranske ventile. Kljub prizadevanjem in uspehom na športnih tekmovanjih pa prodaja ni bila zadostna da bi pokrila velike začetne stroške in podjetje je moralo maja 1933 razglasiti stečaj.

Propadlo podjetje sta prevzela brata Eichel, ki sta že bila lastnika motociklističnega podjetja Prester in proizvodnjo so ponovno zagнали pod imenom Prester-Jonghi.

Razmah teh motornih koles je preprečila predvsem cena, ki je bila višja od povprečne cene drugih konkurentov. Kljub temu pa so lastniki motociklov Prester-Jonghi 350 Culbu-

Jonghi 125

Jonghi 125

teurs dosegali zavidljive športne uspehe.

Leta 1936 je Prester-Jonghi 350 Bialbero, ki ga je posebej zasnoval Remondini, z voznikom Monneretom dosegel hitrost 170,840 km/h, kar je bil nov hitrostni svetovni rekord.

Cena je bila še vedno velika ovira za boljšo prodajo in tudi velika slava ni mogla pomagati, da bi se prodaja izboljšala. Brata Eichel sta se zato odločila, da bodo pričeli proizvajati pomožni motor za kolesa, ki ga je posebej zasnoval Remondini. Leta 1937 pa se je pričela proizvodnja majhnih 100 ccm, dvo-taktnih motociklov. Ko so leta 1938 kot dokaz za trdnost in zanesljivost z njim prečkali puščavo Sahara, je bil poslovni uspeh zagotovljen, saj je to poželo val navdušenja med ljudmi.

Zdelo se je, da bo Prester-Jonghi lahko s svojo proizvodnjo mirno krmaril skozi čas, a je

prišla druga svetovna vojna. Med nacistično okupacijo so brata Eichel, kot tudi veliko drugih Židov, izgnali v taborišče in nista se mogla vrniti domov.

Leta 1944 je bilo ustanovljeno podjetje Prester-Jonghi SaTAM, ki se je ukvarjalo tudi s proizvodnjo hladilnih sistemov in z distribucijo goriva. Tovarno so zaradi tega preselili v večje mesto La Courneuve in ime blagovne znamke se je spremenilo v Motos Jonghi. Proizvodnja v Motos Jonghi se je pričela leta 1945 s ponovno izdelavo 100 ccm motociklov in že naslednje leto so prostornino motorja povečali na 125 ccm. Ta model so nato izdelali v več kot 12.000 primerkih.

Remondini se je sedaj lahko končno posvetil svoji največji strasti, štiri-taktnim športnim motorjem. Vojna je sedaj bila že preteklost in evropsko gospodarstvo je pričelo rasti,

zato je napočil pravi čas za uvedbo novega motocikla. Salon v Parizu leta 1948 je bil pravi kraj za predstavitev novega 125 ccm Jonghi ACT (kratica za Arbres en Tête à Cames – odmična gred v glavi), ki je mnoge presenetil s svojim napredkom. Poganjal ga je štiri-taktni 125 ccm agregat, ki je proizvedel 8 konjskih moči in je lahko dosegel 100 km/h.

Leta 1951 je bil predstavljen 250H – model z dvo-taktnim agregatom, ki pa je imel majhno moč glede na gibno prostornino. Leta 1953 sledi model Pole 125 – skuter z dvotaktnim agregatom, za katerega je bil več kot očitno navdih Motto Guzzi Galletto. To je bil zadnji model za Jonghi.

Vzpon italijanskega trga v petdesetih pa je pomenil počasen upad francoskega motociklističnega trga. Izdelava avtomobilov, kot so gospodarni Citroen 2CV, je popolnoma spremenilo ravnotežje na trgu.

Jonghi Pole 125

Še leta 1948 je bilo število proizvedenih avtomobilov nekje 100 na mesec, že leta 1950 pa je 2CV dosegel celo 400 avtomobilov dnevno. Iz leta v leto je pri ljudeh rasla želja po presedlanju iz dveh na štiri kolesa in skladno s tem je skokovito narasla prodaja avtomobilov glede na motorna kolesa.

To je bilo tako hitro in uničujoče, da francoski proizvajalci motociklov in njihovi evropski tekmeci skoraj niso dojeli. In samo v nekaj letih je moralo na desetine podjetij močno zmanjšati proizvodnjo ali celo zapreti svoja vrata. Tudi podjetje Jonghi je leta 1957 ustavilo svojo proizvodnjo. Giuseppe Remondini je umrl leta 1959. Njegovega sina Arriga je zaposlilo podjetje Matra, kjer je s svojo ekipo ključen pri razvoju slavnega V12 motorja za Formulo 1.

ŠPORTNE AKTIVNOSTI:

Poseben poudarek je podjetje Jonghi dajalo športu, kjer je lahko Remondini uveljavil velik del svoje iznajdljivosti pri posebej za dirke izdelanih motociklih. V tistem času so bile dirke pomembno promocijsko sredstvo, za Remondinija pa pomemben sistem testiranja. Podjetje Jonghi je tako s svojimi kot zasebnimi dirkači sodelovalo na številnih posameznih tekmovanjih, dirkah in prvenstvih. Vozniki kot so Jeannin, Monneret Dagan, Perrin in Michel so v desetletju pred drugo svetovno vojno dosegli izjemno serijo zmag, ki so pripomogle k precejšnji prepoznavnosti podjetja tako skromne velikosti. Veliko zaslugo pri prepoznavnosti podjetja je imelo tudi osvojitve svetovnega hitrostnega rekorda, kar je spremljala širša evropska javnost. Za mnoge uspehe je bil zelo zaslužen tudi Arrigo, sin Giuseppeja Remondinija, kot zelo sposoben mehanik in testni dirkač.

VIRI:

- <http://woiweb.com/wiki/index.php5/Jonghi>
- <http://avelinobarrosa.blogspot.si/2013/05/jonghi.html>
- https://farm6.staticflickr.com/5820/23458646671_d1050b1409_b.jpg
- http://www.lerepairedesmotards.com/img/dossiers/constructeurs/jonghi-scooter-polo_hd.jpg
- https://farm5.staticflickr.com/4011/4655996044_d71245b989.jpg
- <http://moto-jonghi.chez-alice.fr/PUBTJ4-1.JPG>
- <http://thevintagent.blogspot.si/2011/02/retro-mobile-2011.html>

LOJZETU V SLOVO ČLANI CODELLI KLUBA

V sredo, 8. junija 2016, smo se na ljubljanskih Žalah poslovili od našega člana in prijatelja Alojza FEKONJE.

Lojze se je rodil 20.3.1943 v Grabonošu v Slovenskih Goricah. Odraščal je v številni družini, obkrožen s kar devetimi sestrami.

Po težkih najstniških letih, ki jih je zaznamovalo odrekanje in težka mladost, se je odpravil v Ljubljano iskat nove izzive.

Kot iznajdljivemu in poštenemu človeku mu ni bilo težko najti zaposlitve, s katero si je zagotovil boljše življenje.

Na neki poroki je spoznal ljubezen svojega življenja, ženo Ireno, s katero sta si v Dolnicah pri Ljubljani ustvarila dom, ki je postal kmalu toplo zavetje sinu Dorjanu in hčerki Nataši.

Bil je skrben oče in ponosen dedek vnukom Tini, Ani, Martinu, Benu in Luki, katerim se je razdajal in jih imel neizmerno rad, le -ti pa so mu ljubezen vračali.

Lojze je bil zelo prizadeven na različnih področjih družabnega življenja. Najbolj aktiven je bil v Planinskem in balinarskem društvu, v Codelliju pa je izživel ljubezen do avtomobilov.

Kmalu po ustanovitvi društva Codelli se je včlanil in društvu ostal zvest vse do konca.

Skupaj z ženo Ireno in prijateljem Janezom se je redno udeleževal tekmovanj za prvenstvo SVS in ostalih prireditev.

Lojze in njegovi spački so predstavljali izziv za vse tekmovalce. Do najmanjše podrobnosti je poznal njihove sposobnosti ter jih nadgradil s svojo spretnostjo in drznostjo.

Vse zmage je ponosno proslavljal v krogu prijateljev, ki jih je je znal privabiti s svojo gostoljubnostjo, radostjo in odprtostjo.

Lojze, pogrešali bomo tvojo vedrino, smelost in optimizem, s katerim si nas razvajal in vzpodbujal – počivaj v miru!

Društvo Codelli